

Prav tako dela se pri nas od nemških liberalcev: pravice ne morejo vstrpeti ne ti v naši državi, ne oni v Angliji.

Nemčija. Najmočnija stranka v državnem zboru v Berlinu je katoliško osredje ali centrum, na njo torej pride veliko pri vsaki stvari, katero hoče vlada doseči, torej tudi pri preosnovi vojaške službe. Doslej se sodi, da bode ona na zadnje za dveletno službo in tedaj kancelar Caprivi zmaga, sicer pa mu bode prositi slova. — Bleichröder, najbogatejši jud v Berlinu, je umrl: mož je bil svoje dni Bismarcku desna roka.

Rusija. Car je »v miru« pridobil novo državo in sicer Bokhara v srednji Aziji. Kolikor se čuje, prodal jo je khan ali vladar. Bil je v Petrogradu in car ga je jako »gladil«, sedaj pa se khan ne vrne več v svojo državo, ampak ostane v ruskem Krimu. — Ruski redarji so zasledili zaroto zoper življenje carovo in sicer v Berlinu.

Bolgarija. Vsled zaroke kneza je po vsej državi veliko veselje ter se obhajajo po vseh župnijah zahvalnice. Ali bode pa vedno tako? Bog daj, toda ljudem tam doli ni veliko verjeti.

Srbija. Radikalci so sedaj povsod na izgubi in liberalcem raste greben, kajti »vladar« Ristić dela izvrstno za-nje. Ako razpiše vlada volitve za skupščino, bode v njej liberalna večina.

Turčija. Sultan je poslal armenskega patriarha Azarijana v Rim, da izporoči sv. očetu sultanovo čestitko ter prinese ob enem tudi njegova darila. V torek dne 21. februarja je bil Azarijan pri sv. očeta. Z njim je bilo več njegovih rojakov.

Afrika. Kamerun je »nemška država« in ima sedaj že telegraf tje gori v Berlin. To je velika dobrota za one, ki so v tej novi Nemčiji, kajti ni še vse v redu in so si večkrat v strahu za svoje življenje.

Amerika. V republiki Ekvador, v južni Ameriki, je vzbuhnila ustaja. Na čelu ji je, kakor po navadi, nezadovoljni general. Po poročilih iz tega tedna pa so tega generala že vladini vojščaki naklestili. Če je le resnica! — Otok Havaj, doslej pod vladno kraljico Liliuokalani, ne mara več svoje kraljice ter hoče priti pod »združene države«. Te pa se neki branijo otoka, od druge strani pa se poroča, da je otok že pod oblastjo »združenih držav«.

Za poduk in kratek čas.

Modri sodnik.

Pravljica iz jutrovnih dežel. Zapisal F. S. Šegula.

Neki trgovec odpravil se je v tuje dežele, doma pa je dal tisoč cekinov dervišu, naj mu jih hrani. Čez leto dni se vrne trgovec, a derviš o denarju noče nič vedeti. Trgovec je bil sila žalosten, poda se h kadiju in derviša zatoži. Kadi maja s svojo modro glavo: »Težko bo šlo, težko; ta derviš se sicer dela svetnika, v resnici pa je velik goljuf in pri tem jako zvit. Ali poskusiti hočem. Idi še enkrat k dervišu, tirjaj svoje cekine, a ne povej, da si pri meni bil; jutri pa zopet o tej uri semkaj pridi. Ide trgovec, a mesto tisoč cekinov, daja mu derviš le grdo oponašanje. Še se pričkata, ko vstopi suženj sodnikov, ki derviša lepo h kadiju povabi. Derviš pride, a kadi ga spoštljivo vsprejme, ter ga pelje v svojo najlepšo hišo. Modro se pogovarjata. Kadi hvali dervišovo pobožnost, učenost, modrost in blago srce, a derviš hvali kadijevo pravicoljubje in modro sodbo. Nazadnje pa še kadi izreče prošnjo: »Moram

odpotovati za nekatere mesece, a mojim sužnjem (službenikom) ne zaupam. Le v tebe, o derviš, imam zaupanje. Ne vem namreč, komu bi v tem času v shrambo dal moje dragocenosti, če ne tebi! Ali reč mora ostati skrivna!« Derviš se prijazno nasmehlja in zagotovi kadiju, da bode skrbno čuval njegov zaklad in da zna tudi molčati. Pogodila sta se, da bode drugi dan proti vočeru poslal kadi svojega sužnja k dervišu z dragocenostmi, pa pod imenom malenkostnega daru. Derviš se lepo pokloni in odide.

Drugi dan pride trgovec zopet k sodniku in mu pove, da derviš še zmiraj taji. »Idi še enkrat k njemu«, reče kadi, »in tirjaj svoj denar, a če ga noče dati, reci mu, da ga boš pri meni zatožil! Upam, da si ne bo dal dvakrat tako žugati«. Trgovec gre. Kakor hitro pa derviš o kadiju sliši, čegar zaupanja ne mara zgubiti, ako ga hoče za dragocenosti opehariti, priteče s cekini rekoč: »Ej, prijatelj, kaj boš pri kadiju? Je vse le šala! Tu imaš svoj denar! Jaz sem Te le malec sku al«. Trgovec je razumel položaj, pobral cekine in modro molčal, kadija pa je lepo zahvalil za pomoč.

Prišel je dogovorjen večer, a kadijevega sužnja z dragocenostmi ni; mine noč, onega skrivnega daru še zmiraj ni. Dervišu je čas predolg, odpravi se k sodniku. »Hotel sem le uprašati«, poreče tam, »zakaj gospod sodnik ni poslal svojega službenika?« — »Zato«, poreče kadi mirno, »ker je zvedel od nekega trgovca, da je derviš goljuf, katerega bo zadela kazen moje pravice, če še slišim le eno tako tožbo!«

Derviš se je globoko priklonil in se tiho odnesel.

Braziljanec.

Po pismu iz Brazilije zložil S. G.

Splošna želja se je vnela,

Ki ljudem polni srce:

Nova našla se dežela

Tam za Oceanom je.

Hajd' na noge, hajd' na barke!

Urno vse v Brazilijo!

Mlade deklice in starke,

Vsaka tam kraljica bo.

Mladi dečki, stari možj!

Tam érez noč bogati so;

Vsa dežela v eni rozi

Osreči naselbino.

Zemlja ondi je sladkorna,

Ko prejadraš Ocean;

Hiša temkaj ni uborna,

Žganja pije vsak se dan.

Več je ondi sladke kave,

Kakor tu kamenčekov;

Nima svet toliko trave,

Kakor tam je bisero.

O presrečna domovina,

Novi moj presladki raj,

Da bi morska globočina

Skoro mi pustila taj!...

Že se svita in se kaže

Zvoljena Brazilija;

Čakajo na brodu straže,

Sprejmejo popotnika.

Skozi mesta taj v puščavo

Nas beriči tirajo

Na odločeno goščavo,

Kjer zverine tulijo.

Grozno solnce nas prepeka,
Zolta mrzlica mori;
Zglodala se nam obleka,
Manjka nam že vseh reči:

Tu ni cerkve, ni kapele,
Poleg steze križa ni;
Tu ni pesmice vesele,
Večne luči ne zvoni.

Jezus tukaj ne prebiva,
Se Marija ne časti;
Britke solze ne preliwa,
Na Slovensko vsak želi.

Bodi zdrava domovina!
Tu vzdihuje star in mlad,
Oj slovenska rodovina,
Da b' te videl še enkrat!

Smešnica. »Mati«, reče učitelj čevljarki, »vaša hčerka je lena; še ust ne odpre, če jo vprašam«. »Vem«, odvrne žena, »vem, g. učitelj, da je lena, ali da ust ne odpre, kedar se vpraša? Ne, tega, g. učitelj, ne morem verjeti, saj še govori doma, kedar je nihče ne vpraša«.

Razne stvari.

(Papeževa slavnost.) V ponedeljek ob 9. uri dopoldne so v Mariboru mil. knezoškof služili v stolni cerkvi slovesno sv. mašo in bilo je vpricho veliko c. kr. uradnikov, župan in njegov namestnik, c. kr. častniki in obilo pobožnega ljudstva. Z zahvalnico »Te Deum« je končala papeževa slovesnost, pobožnost je povzdigovalo lepo cecilijansko petje.

(Veleposeststvo.) V okrajnem zastopu v Celji so iz veleposestva voljeni ti-le gg.: Hugon vit. Berks, graščak na Blagovni; Fr. Ogradi, opat v Celji; Jakob Janič, graščak v Freienbergu; Enrik Jehel, graščak v Bežigradu; dr. Jos. Srnec, odvetnik v Celji; Karol Vrečar, tržar v Vojniku, Fr. Stožir, vel. posestnik v Trnovljah; Anton Kuder, župan v Lendovi; Fr. Roblek, vel. posestnik v Žavci in dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celji.

(Kmečke občine.) Od kmečkih občin so v okr. zastop v Celji odbrani gg.: Norbert Zanier, župan v Št. Pavlu; dr. Leop. Gregorčec, kanonik v Novi cerkvi; Miha Vošnjak, drž. poslanec v Celji; Jožef Pečnak, posestnik na Teharjah; dr. Ludvik Filipič, odvetnik v Celji; Lovro Baš, c. kr. notar v Celji; Fr. Praunseis, veleposestnik v Št. Juriji; Jožef Lipuš, župan v Višnji vasi; Jurij Pospel, posestnik v Kasasah; Martin Lednik, posestnik v Mali Pirešici.

(Učiteljsko društvo.) v Ormoškem okraji si je za tekoče leto izvolilo sledeče ude v odbor: g. Ant. Porekarja, načelnikom; g. Konrada Mejovškega, načeln. namestnikom; g. Ivana Jurša, denarničarjem; g. Mart. Salamuna, tajnikom; gđc. Milko Pirnat in g. Ivana Kosar-ja, odbornikom. Pri občenem zboru »zaveze slov. učit. društev« bodeta društvo zastopala g. Anton Kosi in g. Anton Porekar.

(Sv. misijon.) Duhovne vaje bodo imeli očetje lazaristi od Sv. Jožefa pri Celji od 8. do 16. marcija t. l. pri Sv. Duhu nad Lučami.

(Sedemnajstotica.) »Nemcev« je v okr. zastopu v Celji na število 17, po imenu pa so ti-le: J. Skoberne, dr. J. Kovačič, J. Ježovnik, A. Marek, A. Balant, M. Tratnik, dr. A. Žurbi, dr. J. Stepišnik, S. Traven, A. Palos, J. že Rakuš itd. Kakor kažejo imena, so vsi ti možje iz tevtoburskih goščav.

(»Matica slovenska«) ima v sredo dne 1. marcija 1893 odborovo sejo ob 5. uri popoldne v društveni hiši v Ljubljani. Na dnevnem redu so poročila raznih odsekov.

(Trgi.) Izmed trgov sta volila v okr. zastop v Celji Slovence samo dva in sicer Zalec župana g. J. Hausenbichler, Št. Jurij pa trgovca Mat. Kavčiča in peka Fr. Pisanec. Vojnik je volil »Nemca«.

(Nova pošta.) Dne 1. marcija odpre se pri Sv. Barbari nad Vurberkom c. kr. pošta in bode v zvezi s c. kr. pošto v Št. Lenartu v slov. gor.

(Časten poklic.) Naš rojak, g. Luka Zima, rojen v Majsperskej župniji, od leta 1856 do 1876 profesor grškega in latinskega jezika iztočno pravoslavne gimnazije v Karlovcih v Slavoniji, potlej pa v Varaždinu, stopil je v preteklo jesen v pokoj. Kot preizvrstnega poznavatelja stare in nove grščine in srbsko-hrvatske književnosti, pozvala je sedaj srbska vlada odličnega učenjaka na visoko šolo v Beligrad za profesorja grščine, ter se s kratkim odseli tje.

(Izseljevanje.) C. kr. namestnik, baron Kübeck je izdal posebno svarilo za vse tiste, katerih se je lotila »vročica iz Brazilije«. Želimo pač iz srca, naj bi svarilo izdalo.

(Polom.) Na Ptuji je trgovec A. Stainko napovedal krido ali da ima več dolgā, kakor pa denarja.

(Roparstvo.) Dne 10. februarja so našli truplo Vinkota Jazbec, živinskega kupca pri Sv. Petru pod sv. gorami, kacih 40 korakov od njegove hiše. Ker je bila glava razbita, in v listnici njegovi samo 2 gld. in 5 kr. da-si je imel prej 235 gld. pri sebi, je gotovo, da so ga ubili in oropali doslej še neznani zločini.

(»Nič ni!«) Gospod Poldek Králik, nemški tiskar v Mariboru, ni postal »hotman« požarne brambe v Mariboru. Škoda, tako lepo bi se mu podajalo!

(Izseljenci.) V soboto je bila v Mariboru velika žalost med izseljenci, ker jih gosposka ni pustila paprej. S seboj niso prinesli potrebnih listin. Nekateri so se gosposki celo ustavili in so jih torej sedmero zaprli. V celi tropi je bilo 53 otrok. Uboge reve!

(Sejem.) V soboto je bilo še špeha na trgu v Mariboru od 181 svinj, po železnici so ga odpeljali 8845 kg. Cena je bila špeharjem ugodna, posebno pri mesu. Žita je bilo 213 vreč in čez 600 kureline.

(Učiteljstvo.) Na ljudsko šolo pri Sv. Križi tik Slatine pride za podučitelja g. Fr. Lovrec, doslej podučitelj pri Sv. Vidu za Ptujem.

(Deželni odbor) je volil v okr. zastop v Celji po hammer-ambossu, dr. Jos. Schmidererji in kar se umeje, z »nemško stranko«. Tak prijatelj je torej dež. odbor nemškim kričačem v Celji in vendar zastopa on tudi slov. ljudstvo!

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jarnej Bogotaj, kaplan v Dolu, pride v Laski trg, č. g. Anton Sebat, kaplan v Vitanji, pa v Dol; č. g. Jurij Selih, kaplan v Laskem trgu, pride za provizorja k Mariji Devici v Pušcavi. Č. gg. Ivan Antolič, župnik na Črni gori in Jakob Košar, župnik na Gorenji Polskavi, stopita v stalni pokoj.

(Častno diplomoz z zlato svetinjo) priznala je komisija, sestavljena iz najslavitejših medicinskih velmož, higijenične razstave v Londonu (Royal Aquarium Westminster) zdravilnim izdelkom (tinktura za želodec, malinčin sirup, sirup iz izlečka rastline tamarindus, Anisette Excelsior in Naturel-Curaçao) lekarja G. Piccoli-ja v Ljubljani. To je drugo odlikovanje v kratkej dobi.

Loterijske številke.

Trst 18. februarja 1893:	64, 25, 79, 3, 70
Linc	87, 47, 76, 46, 15